

СТОЯН ДРИНОВ МАЙКА

chitanka.info

Старата жена надяна хурката, приседна на външната врата и заврънка с вретеното. Врънка старата жена, точи нишка след нишка и гледа дано зърне някой пътник. Гледа и врънка, гледа и врънка и ето по едно време минават керванджии-винари.

— Ей, ей, пътници-друмници! — провикна се старата жена. — Постояйте, почакайте, нещо баба ще ви пита.

Спират винарите и старата жена додава:

— Далечно ходите, кръстом земята с кирии обхождате, видяхте ли някъде моите четирима сина, моите четирима ангели? Отдавна ги е баба на печалба изпратила, много време мина оттогава, а от тях ни вест, ни кост.

Мислят винарите, препитват се един друг, па отвърщат:

— Не, не сме ги виждали, бабо! — и поемат прашния път.

Минават и други пътници, разпитва и тях старата жена, но никой нищо не знае.

По едно време из друма се задава един щъркел — прашен, потен, с тежка раница на гръб и с още по-тежка торба през рамо.

— Ей, ей, пътниче-друмниче, постоя, почакай, нещо баба ще те попита!

Спира щъркелът и старата жена започва:

— Отде идеш и накъде отиваш, пътниче?

— Ида отгоре, отивам надолу, хе-е там далече, в другата земя, отвъд морето.

— Пътниче-друмниче, брат да си ми, не лъжи ме, ходил ли си и друг път отвъд морето?

— И пролетес минах оттам. Аз, бабо, много ходя, целия свят обикалям — де летувам, не зимувам, де зимувам, не летувам.

— Като много ходиш, ти навярно си видял нейде моите четирима сина, моите четирима ангели? Отдавна ги на печалба пратих, а много време мина и от тях ни вест, ни кост.

Замисли се щъркелът, мисли, мисли и най-после додаде:

— Да, да... зная ги, виждал съм ги... Те са в другата земя — отвъд морето. Живи са, здрави са!... Големият е овчар — стадото му брой няма, богатството му — мярка. Все за тебе мисли, мисли и въздиша. Вторият е рибар — цял ден с мрежа риба лови, вечер на морския бряг почива. Вълните го приспиват и като спи, все тебе

сънува. Третият е звездоброй — всяка нощ звездите гледа и с тях за тебе разговаря. Да, да, и тримата все за тебе мислят.

— А Бойко, Бойко?

— Ех, лош син е Бойко, старо, лош! Нито за тебе мисли, нито името ти споменава. Зиме, лете из села и градища с гъдулка обикаля. Седне, стане, все свири и за чудо песни пее. Стари подмладява, млади подлудява и пак гладен ляга, гладен става. Да, лош син е Бойко — за чуждите гледа, а за тебе и мисъл му не идва.

— Гладен ляга, гладен става!... Бойко, Бойко! Пътниче-подрумниче, вземи тая пита и я отнеси на Бойко!... Много здраве, кажи, от майка ти... Праща ти тая питка... Хем не забравяй, пътниче-друмниче, занеси му питката — той е гладен, а аз съм му майка!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.